

Der er godt nok skåret på stort set alt det, der var med til at forebygge den sociale udstødning. Man har puttet arbejdsløshedsbørn bag i køen eller er i færd med det, man har skåret i den boligsociale indsats, daginstitutionernes åbnings-tid og normering sænkes, så de voksne, der skulle hjælpe børnene, bliver færre, osv. osv. Hvordan klarer man så den som statsminister, hvis man er smart? Jo, så siger man, at enhver, der vil, jo kan hæve sig fra at være bistandsklient til at blive bankdirektør.

Kl. 20.10

Jeg synes, at vi har nået et niveau for de politiske platheder – undskyld udtrykket – i den politiske debat, som jeg ikke har oplevet før, og som jeg vil advare imod. Det her er at gøre grin med de mennesker, som livet i forvejen har været hårdt ved. Man skærer i de muligheder, der skulle hjælpe dem, samtidig med at man bygger nogle underlige luftkasteller op, som alle ved ikke er hentet i denne her verden.

Hvad er så virkeligheden på socialområdet? Det skal jeg runde af med. Virkeligheden er, at enhver i det her Folketing, der er i stand til at orientere sig i virkeligheden, ved, at man er i gang med de mest massive sociale besparelser i 20 år. Alle ved det. Venstres folketingsgruppe ved det, fordi man er valgt udeomkring. De Konservative ved det, SF'erne ved det, Socialdemokraterne ved det, og så er det da meningsløst at fastholde et billede, som alle ved ikke er et rigtigt billede.

Jeg synes, at det, statsministeren risikerer med den strategi, er sin troværdighed. Hvordan skal man kunne tro på en mand, der siger noget, når alle kan se, at virkeligheden er den stik modsatte, når alle fra de centrale handicaporganisationer, der arbejder tæt på området, gør opmærksom på, at der skæres på handicapområdet som aldrig før? Det er ikke folk, der er tæt på SF, men en tidligere ministerkollega til statsministeren, der siger det, og det gør han, fordi han nu er leder af Det Centrale Handicapråd.

Når De Samvirkende Invalideorganisationers leder, som har organisationer ude i enhver by, gør opmærksom på, at deres medlemmer bliver beskåret – efter hans opfattelse i størrelsesordenen et sted mellem en halv og en hel milliard kroner – og når KFUM's socialarbejdere melder om steder, der bliver lukket, vil man så virkelig blive ved med at benægte noget, der er så åbenlyst for enhver, der er i stand til at se og høre?

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt rejse en konkret og meget vigtig sag over for statsministeren.

Regeringen har jo besluttet at nedsætte en strukturkommission. Det har vi fra Socialdemokratiets side hilst med tilfredshed. Vi har været positive. Vi er enige med regeringen i, at når vi kigger ud over det kommunale og amtskommunale landskab, er det nok tiden, hvor vi skal se på, om alle stregerne er trukket, som de bør trækkes.

Da Venstre og regeringen traf beslutningen om at lave strukturkommissionen, var vi i Socialdemokratiet i sagens natur glade for, at der kom et meget præcist signal til Socialdemokratiet, og det kunne ikke komme i stærkere form, for det kom via en henvendelse fra statsministeren til Socialdemokratiets partiformand, Poul Nyrup Rasmussen, om, at alle selvfølgelig skulle være med i det her. Det var ikke noget med, at nogen skulle køres over.

Der er to partier, som vi de facto ved er dem, der fylder mest i den kommunale verden, og det er Venstre og Socialdemokratiet. Hvis den i øvrigt meget svære øvelse – det er det jo, det ved enhver – skulle lykkes, var det en vigtig forudsætning, at der var bredde i det, at det ikke blev noget, som man, om jeg så må sige, stemte igennem med én stemme.

Selv om det er vigtigt, at alle er med, var det ikke mindst vigtigt, at de to partier, der fylder stærkt i det politiske landskab og dermed jo også har mange, der sidder i kommunalbestyrelser og amtsråd, kunne bære sammen i det forløb, der kom. Derfor var vi også særdeles glade for, at statsministeren signalerede, at regeringen startede det her arbejde uden hverken at have bundet sig i forhold til kommissoriets indhold, i forhold til kommissionens sammensætning eller i forhold til, hvordan man i øvrigt skulle gribe det an. Der lå en tidsplan, som blev skitseret for os, som vi nikkede til, som vi syntes var et udgangspunkt, vi godt kunne have for det videre arbejde.

Kl. 20.15

Siden det her startede i august måned, har der været yderligere kontakter mellem statsministeren og Socialdemokratiets partiformand. Der har været møder, hvor vi på positiv vis har diskuteret det med indenrigsministeren og økonomi- og erhvervsministeren. Der har været et par møder, som hr. Mogens Lykketoft og jeg var til, og på det sidste møde, vi havde, vist nok i dag for 14 dage siden, var jeg derovre sammen